ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 1ης Οκτωβρίου 1997

όσον αφορά την παράταση του καθεστώτος φορολογικής πριμοδότησης των επενδύσεων ύψους 8 % για επενδύσεις στα νέα ομόσπονδα κράτη κατ' εφαρμογήν του φορολογικού νόμου του 1996

(Το κείμενο στη γερμανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(98/194/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 92 και 93,

Αφού έταξε στα άλλα κράτη μέλη και τους λοιπούς ενδιαφερόμενους προθεσμία για να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης,

Λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I

Με απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 1992 ([1]), η Επιτροπή ενέκρινε φορολογική πριμοδότηση των επενδύσεων ύψους 8 % υπέρ επενδυτικών σχεδίων στα νέα ομόσπονδα κράτη, η υλοποίηση των οποίων άρχισε πριν από την 1η Ιουλίου 1994 και ολοκληρώθηκε πριν από το τέλος του 1996. Η ένταση ενίσχυσης 8 % ακαθάριστο (περίπου 5,2 % καθαρό) αφορά αποκλειστικά τις δαπάνες αγοράς οικονομικών αγαθών για παραγωγικές επενδύσεις.

Η φορολογική πριμοδότηση των επενδύσεων χορηγείται άμεσα κατ' εφαρμογήν του ομοσπονδιακού δικαίου έτσι ώστε κάθε επιχείρηση η οποία πληροί τις προβλεπόμενες από το νόμο προϋποθέσεις δικαιούται πριμοδότησης χωρίς να απαιτείται η λήψη απόφασης από τη διοίκηση κατά τη διακριτική της ευχέρεια. Η πριμοδότηση χορηγείται υπό μορφή μείωσης του φόρου εταιρειών και δύναται να αιτιολογήσει αρνητική φορολογική απαίτηση του κράτους, τέτοια ώστε η αποδέκτρια επιχείρηση να λάβει χρηματικό ποσό αντί μείωσης του φόρου.

Το άρθρο 3 του νόμου περί φορολογικής πριμοδότησης των επενδύσεων του 1993 (InvZulG) τροποποιήθηκε από το άρθρο 18 σημείο 1 του φορολογικού νόμου του 1996 ([2]), κατά τρόπο ώστε η φορολογική πριμοδότηση των επενδύσεων ύψους 8 % να χορηγείται πλέον υπέρ των επενδύσεων οι οποίες άρχισαν μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1992, αλλά πριν από την 1η Ιουλίου 1994 και ολοκληρώθηκαν πριν από την 1η Ιανουαρίου 1999. Η προθεσμία υλοποίησης των επενδύσεων για τις οποίες χορηγήθηκε η πριμοδότηση παρατάθηκε κατά δύο έτη, χωρίς να τροποποιηθούν οι διατάξεις σχετικά με την έναρξη των επενδύσεων. Ο φορολογικός νόμος του 1996 τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1996. Με επιστολή της 17ης Νοεμβρίου 1995, το ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομικών ανακοίνωσε στις ανώτατες φορολογικές αρχές των ομόσπονδων κρατών ότι η διάταξη δεν πρέπει να εξαρμοστεί πριν την έγκριση της χορήγησης ενίσχυσης από την Επιτροπή, σύμφωνα με τα άρθρα 92 και 93 της συνθήκης. Η επιστολή αυτή δημοσιεύθηκε στο Bundessteuerblatt (δελτίο ομοσπονδιακής φορολογικής νομοθεσίας) 1996, σειρά I, αριθ. 1.

II

Η τροποποίηση του νόμου περί φορολογικής πριμοδότησης των επενδύσεων κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή σε ανακοίνωση της 19ης Δεκεμβρίου 1995, δηλαδή έξι εργάσιμες ημέρες πριν από την έναρξη ισχύος του φορολογικού νόμου του 1996 και ως εκ τούτου καταχωρήθηκε ως μη κοινοποιηθείσα ενίσχυση (NN 6/96).

Στις 3 Ιουλίου 1996, η Επιτροπή αποφάσισε, λόγω της παράτασης της περιόδου υλοποίησης των επενδύσεων κατά την οποία δύναται να απαιτηθεί η σχετική φορολογική πριμοδότηση ύψους 8 %, να κινήσει την διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης. Αιτιολόγησε την απόφαση αυτή επικαλούμενη το γεγονός ότι η παράταση της περιόδου υλοποίησης των επενδύσεων συνιστά πρόσθετη κρατική ενίσχυση για επενδύσεις που άρχισαν πριν από την 1η Ιουλίου 1994 και θα ολοκληρωθούν το 1997 και το 1998, δεδομένου ότι δεν έχει ενθαρρυνθεί η πραγματοποίηση πρόσθετων επενδύσεων σε σχέση με την κατάσταση που επικρατούσε πριν από την εν λόγω

([1]) Κρατική ενίσχυση αριθ. N 561/92, επιστολή SG(92) D/16623 της 24. 11. 1992.
([2]) BGBl. 1995, I-1250.

παράταση. Το μέτρο αυτό δεν θα ευνοήσει ενδεχομένως την υλοποίηση νέων επενδύσεων που δύνανται να συμβάλλουν στην οικονομική περιφερειακή ανάπτυξη της πρώην ΛΔΓ.

Κατά συνέπεια, η ενίσχυση θα αυξήσει ενδεχομένως μόνο τα ίδια κεφάλαια των επιχειρήσεων που άρχισαν να επενδύουν στα νέα ομόσπονδα κράτη πριν τον Ιούλιο του 1994, και ως εκ τούτου πρέπει ενδεχομένως να θεωρηθεί ότι συνιστά ενίσχυση λειτουργίας, η οποία σύμφωνα με την πάγια τακτική της Επιτροπής συμβιβάζεται με την κοινή αγορά μόνον εφόσον πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις και εφόσον η ενίσχυση αποσκοπεί αποκλειστικά στην προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης των περιοχών που εμπίπτουν στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης. Η Επιτροπή εκτίμησε, ωστόσο, ότι η ενίσχυση ενδέχετο να ευνοήσει επίσης την οικονομική ανάπτυξη εκτός των εν λόγω ενισχυόμενων περιοχών και επομένως πρέπει να εξεταστεί εάν δύναται κατ' εξαίρεση να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

Η Γερμανία ενημερώθηκε για την κίνηση της διαδικασίας με επιστολή της 31ης Ιουλίου 1996 ([1]) και ζητήθηκε με δημοσίευση της επιστολής στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ([2]), από την ίδια, τα άλλα κράτη μέλη και τους λοιπούς ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.

Η Γερμανία υπέβαλε τις παρατηρήσεις της με επιστολή της 9ης Σεπτεμβρίου 1996 και η γαλλική επιχείρηση Elf Aquitaine SA (Elf) με επιστολή της 29ης Οκτωβρίου 1996. Η γαλλική κυβέρνηση υπέβαλε τις παρατηρήσεις της στις 30 Οκτωβρίου 1996 αφού έλαβε υπόψη τους ισχυρισμούς της Elf. Σύμφωνα με τις διευκρινίσεις της ELF, το υπό εξέταση μέτρο αφορά τις επενδύσεις που πραγματοποίησε η θυγατρική της, Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie GmbH (Mider), η οποία κατακευάζει νέο διυλιστήριο στη Leuna (Σαξονία-Άνχαλτ). Οι επενδύσεις καθυστέρησαν λόγω απρόβλεπτων τεχνικών δυσχερειών, για τις οποίες δεν ευθύνεται η επιχείρηση, σύμφωνα με στοιχεία που προσκόμισε η ίδια. Χωρίς την προβλεπόμενη παράταση της προθεσμίας για την ολοκλήρωση των επενδύσεων, δεν θα ήταν δυνατόν να χορηγηθεί η φορολογική πριμοδότηση των επενδύσεων για ολόκληρο το σχέδιο, γεγονός που θα συνιστούσε σημαντικό οικονομικό μειονέκτημα για τη Mider.

Οι επιστολές τις Elf και της γαλλικής κυβέρνησης διαβιβάστηκαν, με επιστολή της 26ης Νοεμβρίου 1996, στη Γερμανία για την υποβολή παρατηρήσεων.

Μεταξύ του Δεκεμβρίου 1996 και του Ιουλίου 1997, οι γερμανικές αρχές και η Επιτροπή συζήτησαν την υπόθεση κατά τη διάρκεια αρκετών συναντήσεων.

III

Η Γερμανία θεωρεί ότι η παράταση της προθεσμίας υλοποίησης των επενδύσεων, για τις οποίες δύναται να απαιτηθεί φορολογική πριμοδότηση επενδύσεων ύψους 8 %, συμβιβάζεται με την κοινή αγορά. Σκοπός της παράτασης είναι να αποφευχθεί η μείωση των επενδυτικών ενισχύσεων για μεγάλα σχέδια, η υλοποίηση των οποίων καθυστερεί λόγω των ιδιαίτερων συνθηκών στο ανατολικό τμήμα της Γερμανίας. Επιπλέον, κατ' αυτόν τον τρόπο θα αυξηθούν τα ίδια κεφάλαια των επιχειρήσεων που επενδύουν στα νέα ομόσπονδα κράτη, γεγονός που θα συμβάλει στην οικονομική τους σταθερότητα. Σύμφωνα με τη Γερμανία, δεν είναι γνωστό πόσες υποθέσεις αφορά η γενική παράταση της προθεσμίας στο πλαίσιο της οποίας χορηγείται η φορολογική πριμοδότηση των επενδύσεων. Κατ' αρχήν, η παράταση εφαρμόζεται σε όλες τις επενδύσεις, οι οποίες άρχισαν μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1992 και πριν από την 1η Ιουλίου 1994 και οι οποίες δεν είχαν ακόμη ολοκληρωθεί κατά το τέλος του 1996.

Στην υπόθεση Mider/Leuna 2000, την οποία είχαν υπόψη τους οι αρμόδιες αρχές όταν πρότειναν την υπό εξέταση διάταξη, η επιχείρηση δεν κατάφερε να ολοκληρώσει την επένδυση έγκαιρα έως το τέλος του 1996, λόγω απρόβλεπτων τεχνικών και διοικητικών προβλημάτων για τα οποία δεν ευθύνεται η ίδια. Το σύνολο των ενισχύσεων υπέρ του διυλιστηρίου Leuna 2000 ήταν περίπου κατά 360 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα χαμηλότερο από το ποσό που συμφωνήθηκε κατά τη σύναψη της συμφωνίας ιδιωτικοποίησης. Για νομικούς λόγους, δεν ήταν δυνατόν να θεσπιστεί ομοσπονδιακός νόμος μόνο για την υπόθεση Mider. Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση δήλωσε, ωστόσο, ότι προτίθεται να εφαρμόσει το νόμο περί φορολογικής πριμοδότησης των επενδύσεων, όπως τροποιήθηκε από το φορολογικό νόμο του 1996, μόνο στην υπόθεση Mider και να κοινοποιήσει χωριστά όλες τις άλλες πιθανές υποθέσεις στις οποίες θα μπορούσε να εφαρμοστεί η εν λόγω τροποποίηση.

IV

Η φορολογική πριμοδότηση των επενδύσεων συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης και του άρθρου 61 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ.

Η παράταση της προθεσμίας ολοκλήρωσης των επενδύσεων, για τις οποίες δύναται να απαιτηθεί πριμοδότηση ύψους 8 %, η οποία από δυόμιση έως τέσσερα έτη που ήταν αρχικά παρατείνεται σε τεσσεράμισυ έως έξι έτη, συνιστά πρόσθετη κρατική ενίσχυση.

Δεν είναι γνωστός ο αριθμός των επενδύσεων στις οποίες δύναται να εφαρμοστεί η γενική παράταση προθεσμίας. Καταρχήν, οι νέες προθεσμίες εφαρμόζονται σε όλες τις επενδύσεις οι οποίες έχουν αρχίσει μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1992 και πριν από την 1η Ιουλίου 1994 και δεν είχαν ακόμη ολοκληρωθεί έως το τέλος του 1996.

Οι επιχειρήσεις που άρχισαν να πραγματοποιούν επενδύσεις μεταξύ του Ιανουαρίου 1993 και του Ιουνίου 1994 έλαβαν την απόφασή τους έχοντας πλήρη επίγνωση ότι οι επενδύσεις οι οποίες δεν είχαν ολοκληρωθεί έως το τέλος του 1996, είτε δεν δύνανται να τύχουν σε καμία περίπτωση της φορολογικής πριμοδότησης, δεδομένου ότι το τμήμα που ολοκληρώθηκε δεν πρέπει να θεωρηθεί ως πλήρης επένδυση, αλλά ως επένδυση μικρότερη από την προβλεπόμενη, είτε δύνανται να τύχουν της πριμοδότησης μόνον εν μέρει, εάν το τμήμα της επένδυσης που έχει ολοκληρωθεί εγκαίρως θεωρηθεί ως πλήρης επένδυση, ακόμη και αν είναι μικρότερη από την προβλεπόμενη. Τα ιδιαίτερα προβλήματα στα οποία προσκρούσει η ταχεία υλοποίηση πολύπλοκων επενδύσεων στην πρώην ΛΔΓ, όπως οργανωτικές δυσχέρειες των περιφερειακών και τοπικών αρχών, ενδεχόμενες περιβαλλοντικές επιβαρύνσεις και προβλήματα που ανακύπτουν λόγω των διατάξεων σχετικά με την αποκατάσταση της εγγείου ιδιοκτησίας στα νέα ομόσπονδα κράτη, ήταν γνωστά και

([1]) Επιστολή SG(96) D/7034.
([2]) ΕΕ C 290 της 3. 10. 1996, σ. 8.

αποτέλεσαν αντικείμενο εκτενών συζητήσεων πριν τον Ιούλιο του 1994. Οι επενδύσεις που άρχισαν να πραγματοποιούνται, ενώ ήταν σαφές ότι δεν μπορούσαν να ολοκληρωθούν εγκαίρως και για τις οποίες δεν ήταν επομένως δυνατόν να χορηγηθεί φορολογική πριμοδότηση, ενδέχεται τώρα να είναι παρόλα αυτά επιλέξιμες για ενίσχυση και δύνανται επομένως να αποτελέσουν απροσδόκητο κέρδος για τις επιχειρήσεις οι οποίες είχαν αρχικά υπολογίσει τις επενδύσεις τους έτσι ώστε να καταστούν αποδοτικές ακόμη και χωρίς αυτή την ενίσχυση.

Οι επιχειρήσεις, οι οποίες αποφάσισαν να πραγματοποιήσουν επενδύσεις βασιζόμενες στη φορολογική πριμοδότηση των επενδύσεων ύψους 8 % χωρίς να προβλέψουν συγκεκριμένο χρονικό περιθώριο για τους κινδύνους που συνδέονται με αυτές, αποδέχτηκαν τη χορήγηση επενδυτικών ενισχύσεων οι οποίες ενδέχεται να είναι χαμηλότερες από εκείνες που θα ελάμβαναν εάν πληρούσαν τις προϋποθέσεις του νόμου περί φορολογικής πριμοδότησης των επενδύσεων του 1993, και θεώρησαν τις επενδύσεις τους αποδοτικές παρά τους εν λόγω κινδύνους. Η παράταση της προθεσμίας δεν οδηγεί στην πραγματοποίηση πρόσθετων επενδύσεων και ενδεχομένως δεν θα έχει καμία επίδραση στην ολοκλήρωση των επενδύσεων που έχουν ήδη αρχίσει.

Ενισχύσεις, οι οποίες δεν προωθούν πρόσθετες επενδύσεις, δεν δύνανται να θεωρηθούν ως επενδυτικές ενισχύσεις. Οι κρατικές ενισχύσεις, οι οποίες συνιστούν επομένως μόνο πρόσθετη χρηματική παροχή, στην οποία δεν έπρεπε να υπολογίζει κανείς ή η χορήγηση της οποίας ήταν αβέβαιη, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις περιφερειακών επενδυτικών ενισχύσεων κατά την λήψη απόφασης περί επενδύσεων, πρέπει να θεωρηθούν ότι συνιστούν ενισχύσεις λειτουργίας για την αύξηση των ιδίων κεφαλαίων της υπό εξέταση επιχείρησης, όπως ήδη αναφέρθηκε στην ανακοίνωση της Γερμανίας της 19ης Δεκεμβρίου 1995 πριν από την κίνηση της διαδικασίας.

Στην ανακοίνωσή της σχετικά με τη μέθοδο για την εφαρμογή του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) της συνθήκης στις περιφερειακές ενισχύσεις [1], η Επιτροπή εξήγησε ότι η ενίσχυση λειτουργίας, παρότι προκαλεί λόγω του χαρακτήρα της σημαντικές στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό, δύναται κατ' εξαίρεση να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά στις ενισχυόμενες περιοχές σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο α), εφόσον είναι αναγκαία για τη διατήρηση της λειτουργίας των υφιστάμενων εγκαταστάσεων. Οι εκτιμήσεις αυτές δεν ισχύουν, ωστόσο, για τις επιχειρήσεις τις οποίες θα ευνοούσε το υπό εξέταση μέτρο. Οι επιχειρήσεις αυτές αποφάσισαν πριν από τον Ιούλιο του 1994, λαμβανομένων υπόψη των περιφερειακών επενδυτικών ενισχύσεων που χορηγούντο βάσει της τότε ισχύουσας νομοθεσίας, να επενδύσουν στα νέα ομόσπονδα κράτη. Είχαν υπολογίσει τις επενδύσεις τους έτσι ώστε να είναι υλοποιήσιμες και μακροπρόθεσμα αποδοτικές χωρίς τη χορήγηση ενίσχυσης λειτουργίας. Δεν συντρέχουν επομένως εξαιρετικοί λόγοι που θα δικαιολογούσαν τη de facto χορήγηση ενίσχυσης λειτουργίας υπό μορφή παράτασης της προθεσμίας ολοκλήρωσης των επενδύσεων με την οποία παρέχεται δικαίωμα φορολογικής πριμοδότησης των επενδύσεων ύψους 8 % ως συμβολή στην περιφερειακή ανάπτυξη των μειονεκτουσών περιφερειών στα νέα ομόσπονδα κράτη.

Εξάλλου, η εν λόγω de facto ενίσχυση λειτουργίας δεν θα προωθήσει μόνον την οικονομία της Ανατολικής Γερμανίας. Οι επιχειρήσεις οι οποίες πληρούν τις προϋποθέσεις δύνανται επίσης να διατηρούν μονάδες εκμετάλλευσης αλλού και ως εκ τούτου να χρησιμοποιήσουν την ενίσχυση για τη χρηματοδότηση δραστηριοτήτων εκτός της Ανατολικής Γερμανίας.

Η υπό εξέταση ενίσχυση δεν συμβάλλει επομένως στην επίτευξη ενός από τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 92 παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης, τους οποίους δεν θα μπορούσαν να επιτύχουν οι αποδέκτριες επιχειρήσεις υπό κανονικές συνθήκες αγοράς ούτε με τις δικές τους δυνάμεις ούτε με τη βοήθεια των υφιστάμενων εγκριθεισών κρατικών ενισχύσεων. Οι αποφάσεις που αφορούν τις επενδύσεις λήφθηκαν γνωρίζοντας ότι δεν είναι δυνατόν να απαιτηθεί η χορήγηση της εξεταζόμενης ενίσχυσης εάν δεν τηρηθούν οι προθεσμίες. Ενίσχυση η οποία δεν συμβάλλει στην επίτευξη ενός από τους στόχους που αναγνωρίζονται ως αιτιολογία για την κατ' εξαίρεση έγκριση μέτρων που στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό, δεν δύναται να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με την ορθή λειτουργία της κοινής αγοράς [2].

Η πρόταση της ομοσπονδιακής κυβέρνησης να εφαρμόσει την τροποποίηση του νόμου περί φορολογικής πριμοδότησης των επενδύσεων του 1993 που υποβλήθηκε στο πλαίσιο του φορολογικού νόμου του 1996 μόνο στην Mider/Elf Aquitaine και να κοινοποιήσει εκ των προτέρων άλλες υποθέσεις χωριστά δεν οδηγεί σε διαφορετική εκτίμηση. Ο ετήσιος φορολογικός νόμος είναι ένας νόμος που ψήφισε η Bundestag (ομοσπονδιακή βουλή), τον οποίο δύναται να επικαλεσθεί άμεσα κάθε επιχείρηση που πληροί τις γενικές προϋποθέσεις για τη χορήγηση ενίσχυσης. Ο αριθμός των πιθανών δικαιούχων δεν δύναται να προσδιοριστεί με βεβαιότητα.

Το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω διάταξης του φορολογικού νόμου του 1996 δεν περιορίζεται στην υπόθεση Mider/Elf Aquitaine. Δεν υπάρχει καμία διάταξη που να αναφέρει ότι η απόφαση για τη χορήγηση ή μη της πριμοδότησης εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της διοίκησης. Η δέσμευση που πρότεινε η Γερμανία δεν δύναται να τηρηθεί αποτελεσματικά, δεδομένου ότι η ομοσπονδιακή κυβέρνηση δεν είναι σε θέση να θεωρήσει ως εφαρμόσιμο ή εφαρμόσιμο υπό όρους έναν νόμο που ψήφισε η ομοσπονδιακή βουλή. Η διοίκηση δεν έχει την εξουσία να εφαρμόσει την εν λόγω διάταξη μόνο σε μεμονωμένες υποθέσεις στις οποίες της φαίνεται εύλογο να ενεργήσει κατ' αυτόν τον τρόπο. Η διάταξη αυτή πρέπει επομένως να εκτιμηθεί ενόψει όλων των πιθανών περιπτώσεων εφαρμογής και να μην περιοριστεί μόνο στην περίπτωση Mider.

Οι προαναφερόμενες παρατηρήσεις πραγματοποιούνται, ωστόσο, με την επιφύλαξη ενδεχόμενης μεμονωμένης κοινοποίησης από τη Γερμανία όσο αφορά τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων για την τροποποίηση του πακέτου ενισχύσεων το οποίο αποσκοπεί στην υποστήριξη της επένδυσης της Mider στην Ανατολική Γερμανία. Μια τέτοιου είδους τροποποίηση θα εξεταστεί ενδεχομένως από την Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες συνθήκες της συγκεκριμένης αυτής επένδυσης για τη θετική απόφαση της Επιτροπής για το εν λόγω σχέδιο [3].

V

Επομένως, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η υπό εξέταση ενίσχυση δεν συμβάλλει στην προώθηση πρόσθετων επενδύσεων στα νέα ομόσπονδα κράτη και δεν είναι αναγκαία για

[1] ΕΕ C 212 της 12. 8. 1988, σ. 2.

[2] Βλέπε επίσης απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 17ης Σεπτεμβρίου 1980, στην υπόθεση 730/79, Philip Morris, Συλλογή 1980, σ. I-2671, σκέψεις 16 επ.

[3] Επιστολή SG(93) D/11541 (ΕΕ C 214 της 7. 8. 1993, σ. 9).

τη διατήρηση των υφιστάμενων οικονομικών δραστηριοτήτων στις εν λόγω περιοχές. Κατά συνέπεια, η ενίσχυση δεν συμβάλλει στην επίτευξη ενός από τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 92 παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης και επομένως δεν συμβιβάζεται με την ορθή λειτουργία της κοινής αγοράς.

Το καθεστώς ενισχύσεων τέθηκε παράνομα σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1996 χωρίς προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης. Η Επιτροπή πληροφορήθηκε ότι η Γερμανία είχε δώσει εντολή στις αρχές των ομόσπονδων κρατών να εφαρμόσουν το νόμο μόνο μετά την έγκριση της Επιτροπής. Η ανακοίνωση αυτή δεν αναιρεί, ωστόσο, την άμεση εφαρμογή ενός ομοσπονδιακού νόμου που παρέχει τη δυνατότητα σε όλους τους πιθανούς δικαιούχους οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις να ασκήσουν το διακαίωμα αυτό, χωρίς να είναι απαραίτητη η λήψη απόφασης από τη διοίκηση κατά τη διακριτική της ευχέρεια,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το άρθρο 18 σημείο 1 του φορολογικού νόμου του 1996, που τροποποιεί το άρθρο 3 του νόμου περί φορολογικής πριμοδότησης των επενδύσεων του 1993 και το οποίο προβλέπει ότι η φορολογική πριμοδότηση επενδύσεων ύψους 8 % χορηγείται εφεξής για επενδύσεις οι οποίες άρχισαν μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1992 και πριν από την 1η Ιουλίου 1994 και θα ολοκληρωθούν πριν από την 1η Ιανουαρίου 1999 (αντί πριν από την 1η Ιανουαρίου 1997), εισάγει νέα πρόσθετη κρατική ενίσχυση υπέρ των επιχειρήσεων που πραγματοποίησαν επενδύσεις στα νέα ομόσπονδα κράτη. Η ενίσχυση αυτή είναι παράνομη, δεδομένου ότι τέθηκε σε ισχύ παραβιάζοντας το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης. Η ενίσχυση δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά δεδομένου ότι δεν συμβάλλει στην επίτευξη ενός από τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 92 παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης.

Άρθρο 2

Το άρθρο 18 σημείο 1 του φορολογικού νόμου του 1996 πρέπει να καταργηθεί. Η Γερμανία υποχρεούται να απαιτήσει την επιστροφή όλων των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν κατ' εφαρμογήν αυτής της διάταξης. Το ποσό της ενίσχυσης πρέπει να επιστραφεί σύμφωνα με τις διαδικασίες και τις διατάξεις του γερμανικού δικαίου, περιλαμβανομένων των τόκων που αρχίζουν να υπολογίζονται από την ημερομηνία χορήγησης της παράνομης ενίσχυσης, βάσει του επιτοκίου αναφοράς που εφαρμόζεται για την εκτίμηση των καθεστώτων περιφερειακών ενισχύσεων.

Άρθρο 3

Η Γερμανία ενημερώνει την Επιτροπή, εντός δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, σχετικά με τα μέτρα που έχει λάβει για να συμμορφωθεί προς αυτή.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Βρυξέλλες, 1 Οκτωβρίου 1997.

Για την Επιτροπή

Karel VAN MIERT

Μέλος της Επιτροπής